

Tri brati. Mor. pripovijetki IX

Tak su bili tri brati. Kunjil je stee a dela su dobili samo saki jednu klobuku, pak su odšli po svetu.

A najmlajšega su držali za bedaka pa ga nisu držati mogli. Kad bi malo bili sili, ugladili su, pak selijo bedaku, da naj dade su svoj kruk, da ga pojiju, da, kad su su gladeu, suda su ujemu svojega daju. Unda njegovoga kruk pojeli su.

Drugi dau isli su dalje, i kad bi ugladili sui dva brata jiju svoj kruk, a bedaku ne daju nitaj. No jim seli: sa kaj manji vi ne date kruk kaj bi jel, a vi ste svojega pojeli? Brati mu seliju, ako sč, da mu naj daju, naj si da sč izkopati, suda kuku ž njim prosili i jesti dobili. Naj bil je gladeu pa si dade sč izkopati, ^{mu} brati su ga ostavili i odšli po svetu. Mu su znal ni sine nitane, i plakal se je, i došle su dile i spominjala su se: da bi svoj clovek znal, da bi si gorjunu rosum sč namagal, bi odmah pregledal; a so je to čul i uvek si je radral z očmi pa travi i pregledal je napokon. Travi jedne posude i ž njim si je zagledal gorjine vode i išel je dalje. Kestel je jednog mišča, gde se je kotal, kajti bil je slep, i pita ga: kaj je tbi, miš, kaj si tak žalosten? Tak se bil žalosten, da nitaj ne vidim. Namagal mu je sč i taki je pregledal. I mišček mu je zahvalil i rekel: bog ti plati, dok ti ja povernem. I se odšel i išel jednu jaluček, pak je našel jednu čmelu, gde se je plaka o prahu i kotala, kaj ni imela sč. Pita ju: kaj ti je, čmela, kaj si tako žalostna? Tak se bila žalostna, da nimam sč i nitaj ne vidim. I svoj čmeli je takajsi namagal sč i pregledala je taki. Uda je njemu takajsi zahvalila tak mišček: bog ti plati, dok ti ja povernem. I pak je išel jednu jaluček i je našel ovku, gde se je skolo zatukel su čmuri. Pita ga: kaj ti je? Kaje: sč miščale, tako bludim i čučim po korvetju, da se samo ne zatučem. I ovku je namagal sč i zahvalil je, i takajsi zahvali: bog ti plati, dok ti ne povernem.

Unda je išel i došel je do grada, gde su njegovi brati služili. I su je sude dobil službu, kaj je soce pasel. I sui brati su njega poznali, i jenkrat, kad je so odšel na pašu, nalagali su njegovi brati gosponu, da je rekel, kaj bude se žito jednu noč zmlatil. Gosponu se lepo vidilo to, i kazal je njemu da, ako ne bude to načinil, da bude sumorjen. Mu se plača pak ide saw. Dojde mišček pak ga pita: kaj ti je? No mu se pove. Unda mu mišček seli: ti se nitaj ne boj, samo idi spat, to ti se bude do jutla gotovo. Mišček se samo zahvalil i dojde toliko mišček, da je se bilo gotovo. Dojdeju brati, vidiju, da je se gotovo, i vidi gospou i vesel je bil. Unda sui njegovi brati

odgovarajući, naj bi pak rekli gospođu, seliju, da je rekla,
da bude do jutra cirkove iz vojske gazida. Unda su do-
jde dimo, pak mu pouzju, ako ne su napravil, ouda
su glavice zgubil. Unda je išel na travu i plakal se
je i dojde čucla i seli mu, da naj ide spat, da oće prež
njega napraviju. Unda dojdeje pumo čucl i su iz
vojske napravila cirkove. Kuoči se je gospođ stal i
prestrašil, da je se svetlos bilo, i pošlal porinostarin je-
lal ga dole su cirkove, i oltari i se je bilo gotovo, i
Jehus, Marija i Josef na velikem oltaru. Unda ka-
žali su beati gospođu, da je rekla, da bi toliko goerine
dotical, da ne bi s njegovom dvoem stale. Upet su se
liju kahti preli, da, ako ne bude to načinil, da bude
pumojeu. Uu se plače, dojde suk i mu seli: nitkaj
se je ne doj, to bude se načinjeno. Ja se o jutro doteram,
a ti mene počkaj su jutro o goji. I tako je bilo. Suk
dotera pumo goerine. No ga počka i suk mu kaže,
da naj sedne na njega. A gospođ videti toliko goerine,
maš z rukom, da je dosta, da se treba je tereti. A suk
kaže: samo teraj. I goerad razdrapala je njegove beate,
a gospođ je njega o svoju bivu pozval i pitat, kak je
to su de učinil. I je počkal, kak su mu beate krupa pojeli, kak
su mu oči izkopali i ostavili ga. I gospođ mu da svoju bečku
ga supruku, i načinili su giti, i ja sem tam bil, i još dan danas
rad idem tam, gde su gosti.

Ja nek ide o noć gde jik ima još.

3